

Μοναχός Γουρίας Παντοκρατορινός (1885 - 7 Δεκεμβρίου 1975)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μονι Pantokratora

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Πασκάς του Στεφάνου και της Κασσάνδρας γεννήθηκε στο Στανέν της Ρουμανίας. Στο Άγιον Όρος προσήλθε το 1903. Το 1908 εκάρη μοναχός. Έζησε στη ρουμανική σκή-τη του Τιμίου Προδρόμου και σε άλλα μέρη του ιερού Άθωνα.

Επί περίπου σαράντα χρόνια έζησε στην Καλύβη της Παντοκρατορινής Κάτω Καψάλας του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Νέο τον λέγανε ναύαρχο, γιατί από κοσμικός είχε κάνει ναυτικός. Έκανε τον καπετάνιο και τον караβοκύρη και μετέφερε σιτάρι στις μονές σε δύσκολα χρό-νια. Συνασκητή είχε τον συμπατριώτη του ιερομόναχο Θεοδόσιο, που αργότερα τον πήρε μαζί του στην Καλύβη του Αγίου Σάββα της Καψά-λας. Πριν από αυτούς στην Καλύβη του Ευαγγελισμού είχαν κατοικήσει οι επίσης συμπατριώτες τους ιερομόναχοι αδελφοί και λίαν ενάρετοι Γυμνάσιος (+1965) και Διονύσιος (+2004), οι μετέπειτα Κολιτσιώτες.

Ο Γέροντας Γουρίας είχε μία μυστική και άγνωστη στους πολλούς ασκητική ζωή. Συχνά αποσυρόταν στην παρακείμενη της Καλύβης του σπηλιά και ζούσε ουράνιες καταστάσεις προσευχόμενος θερμά και μετά δακρύων υπέρ εαυτού και του σύμπαντος κόσμου.

Αν και σχεδόν αγράμματος, ήταν μεγάλος αγωνιστής και βιαστής μοναχός. «Αγρυπνών, προσευχόμενος και νηστεύων υπέρ πάντας, φθάσας εις βαθύ γήρας

απήλθεν εις τας αιωνίους σκηνάς και θαύμα εξαίσιον εν τη εξόδω αυτού εγένετο». Καθήμενος και ερωτηθείς αν είναι καλά απάντησε πως είναι πολύ καλά. Όταν τον ρώτησαν αν θέλει κάτι, ζήτησε λίγο νερό. Τούτο συνέβη δύο φορές. Κατόπιν συνεχίζων καθήμενος σταύρωσε τα χέρια, έλαβε μία ωραία μορφή, πήρε μια βαθιά ανάσα και εξέπνευσε. Χοροί αγγέλων ψάλλοντας παρέλαβαν την ψυχή του. Ανεπαύθη σε γειτονική Καλύβη στις 7.12.1975. Είχε όντως τέλος οσιακό.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Παντοκράτορος.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β΄1956-1983 , σελ.899 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011